

23-28.6.2015.
Београд | Земун

ФЕСТИВАЛ МОНОДРАМЕ И ПАНТОМИМЕ

Саопштење за медије

ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ ЗИЈАХА СОКОЛОВИЋА “ГЛУМАЦ... ЈЕ ГЛУМАЦ... ЈЕ ГЛУМАЦ“

40. ФЕСТИВАЛ МОНОДРАМЕ И ПАНТОМИМЕ

Београд, 29. јун 2015.

Поштовани,

Последњег дана Међународног 40. јубиларног Фестивала монодраме и пантомиме организована је промоција књиге Зијаха А. Соколовића под називом „Глумац... је глумац... је глумац“. Издавач је Хена Ком, Загреб, 2015.

„Вјерујем да сам само један обичан човјек, који наставља тајну глуме којом су се бавили милијуни људи прије мене. Годинама сам, из поредставе у представу, градио истинску обавезу према тим драгим људима да тајну о глумачком позиву преноси даље кроз вријеме и простор. Играо сам представе и тужан и болестан и уморан и одморан и гладан, само да добијем одговор на питање чиме се ја то бавим. Даске које живот значе за мене су још једино мјесто гдје илузија не може пропасти“ – Зијох А. Соколовић

Ова књига садржи оригинални текст ове представе али и текстове многих људи који су о представи и о Зијаху говорили. То су; Перо Квргић, Фабијан Шоваговић, Раде Шербеџија, Велимир Стојановић, Јован Ђирилов, Звоне Шедлбауер, Радомир Путник, Борис Каваца, Јаков Јуришић, Горчин Стојановић, Шпиро Губерина, Марко Ковачевић, Michele Ainzaга, Милован Лукић, Перо Квесиф, Џевад Карахасан, Ивица Бобан, Анатолиј Кудрјавцев, Славко Пездир, Драган Маријановић, Горан Цветковић, Егон Савин, Давор Корић, Дино Мустафић, Слободан Унковски, Мето Јовановски, Милош Лазин, Свјетлана Хрибар, Војислав Вујановић, Горан Стефановски, Несим Тахировић, Рајко Грлић и непознати аутори...

Премијера представе „Глумац... је глумац... је глумац“ Зијаха А. Соколовића била је 30. 03. 1978. у Сарајеву. До 30. 03. 2015. одиграно 1586 представа. Текст представе преведен је на немачки, француски, пољски, енглески, норвешки и италијански језик. Представу је премијерно извело 18 глумаца у Бечу, Паризу, Варшави, Лондону, Берлину, Њујорку, Сиднеју, Риму...

Живот сам провео с глумцима, причајући приче кроз њих. О њиховој искрености овисила је вјеродостојност свега што сам радио, и свашта сам с њима доживио, али само су ме двојица мимо моје воље успјела увући у своју игру. У Београду 1975, у близини Атељеа 212, заорило се; „Војничеее!“ Препознао сам глас и знајући што слиједи убрзао. Но сустигло ме још гласније: „Воооојничеееее!“ Стао сам и погледао на другу страну, одакле ми је глумац Бата Стојковић махао да приђем. Публика се у трену окупила. Прешао сам улицу, стао пред Бату, а он је из новчаника извукао хиљаду динара и театарлно их гурнуо у џеп мог војничког шињела. „Ево, нека се нађе!“ рекао је гласно. Народ је запљескао, а он им се наклоном захвалио, махнуо ми и отишао низ улицу. У Загребу 1979, у подрумској сали на Тргу жртва фашизма, на сцену је изашао глумац Зијох А. Соколовић и почео ме вријеђати: „Зашто сте сјели ту, у први ред, као да сте нека важна личност. Погледајте, најглупљи увијек сједе у првим редовима. Лијепо обучен, а глуп.“ Након увреда слиједио је изљев љубави, а затим ругање јер сам повјеровао у љубав. И тако у круг, као у неком океанском валу гдје не знаш што је горе а што доље, што је стварност, што илузија. С представе Глумац... је глумац... је глумац изашао сам ошамућен, снажно жудећи да човјеку кога не познајем опсујем матер. Умјесто тога, отишао сам до њега и понудио му улогу у филму Само једном се љуби. - Рајко Грлић, филмски редитељ.

Срдечно,

За све додатне информације:

НАДА ЈЕФТЕНИЋ | ПР и маркетинг менаџер

тел: +381 64 127 00 81 | nada.jeftenic@gmail.com | nada.jeftenic@festmono-pan.org.rs

Фестивал монодраме и пантомиме | www.festmono-pan.org.rs

Позориште лутака Пинокио | Гоце Делчева бр. 1, 11070 Нови Београд | ПИБ: 100008787